

Nevěřící Vlasák

Jára Cimrman

Abyste měli představu, jak původní loutková hra vypadala, uvidíte nyní malý úryvek z děje na povrchu. Pracovně ho nazýváme Nevěřící Vlasák. Prosím kolegy Pence a Kotka, kteří před týdnem úspěšně absolvovali zkrácený intenzivní loutkoherecký kurs v Chrudimi, a to na katedře maňáskové techniky, aby nám scénku předvedli. Jen tak na okraj: kolega Penc absolvoval s vyznamenáním, a to rolí Kapusty v pohádce Jak šlo zelí na vandr. Kolega Kotek byl také mezi nejlepšími, absolvoval náročnou roli Dusičnanu v moderní pohádce Jak se zelenina zbláznila.

NEVĚŘÍCÍ VLASÁK
(maňásková scéna)

VLASÁK: Vleču se sem až z daleké Prahy,
použil jsem železniční dráhy;
většinu však času šel jsem pěšky.
Kdo chce poznat pravdu, má to těžký.
To je pěkný strom! Jak roste rovně!
Povídali jsme si tuhle ve sborovně,
jestli v tomhle kopci někdo dříme.
My vzdělaní lidé tomu nevěříme!
Ale mezi žáky se to drží jako klíště.
Musím je vzít s sebou, až sem půjdu příště,
abych jim pověst vymlátit z hlavy
a pochvalu dostal od školní správy.
STRÁŽ: (Vynoří se a palicí majzne učitele do hlavy.)
Jelikož chtěl děti do hlaviček mlátit,
musel jsem jeho projev zkrátit.
Jsem blanická stráž a čekám tady v sluji.
Nemám rád ty, co o nás pochybují.
Doufám, že jsem ho nezabil...
Ne, jen jsem ho přizabil.
Koukám, že už se mu vrací barva.
Zalezu zase do země jak larva.
VLASÁK: Spal jsem jako přizabítý...
Tuhý život mají mýty.
Aby byl národ duševně zdrav,
musíme mu je vymlátit z hlav.
STRÁŽ: (Vynoří se a znovu učitele bací.)
Jelikož chtěl národ mlátit,
musel jsem jeho projev zase zkrátit.
Dodal jsem mu trochu víry,
teď zalezu do své díry.
VLASÁK: Těžký výlet v tomhle dusnu...
Každou chvíli někde usnu.
Co to tu roste za houbu? Masák!
Ještě jsem se nepředstavil. Jsem učitel Vlasák.
Umím česky i německy,
vede mě sem zájem vědecký.
Ukončím ty směšné spory,
co je v nitru této hory.
Kdo věří, že vojsko dříme v tomto vršku,
tomu je třeba rozbít...
(Stráž vyleze a napřáhne palici.)
VLASÁK:...jeho bludné představy.

STRÁŽ: Nák se ti to nerýmuje!
Zalezu zas do své služe. (Zmizí.)
VLASÁK: Co to slyším? Divné hlasy!
To bude ozvěna asi.
STRÁŽ (skryta): To bude ozvěna asi.
VLASÁK: Kdybych byl vychován ve víře,
myslel bych, že slyším rytíře.
Že však jsem vychován vědecky...
STRÁŽ: Dostaneš do hlavy dvě pecky! (Dvakrát ho břinkne palicí.)
VLASÁK: Málokdy se mi to stává,
že mě takhle bolí hlava. Jako bych dostal palicí.
STRÁŽ: Také jsi dostal palicí!
VLASÁK: Ha! ! ! Jakého divného tvora
vyvrhla z nitra ta hora!
Dívám se skutečně na zjevení
nebo je to jen přestrojení?
STRÁŽ: Díváš se skutečnou na stráž.
Dobře teď uši nastraž!
Přestaň už s těmi pošklebky,
nebo tě zas praštím do lebky!
VLASÁK: Chvilí jsem tonul v nesmyslech,
už jsem však opět při smyslech.
Poznávám tě, pěkný ptáčku,
ze sborovny kolegáčku!
Dobře jsi to navlékl,
za rytíře převlékl.
Jsi Josef Chvojka, dějepisu učitel,
blanické pověsti šířitel!
STRÁŽ: Marné jsou tu všechny řeči,
toho nikdo nepřesvědčí.
Pochybnostmi nasák
nevěřící Vlasák.
VLASÁK: Neblahý výraz máš na líci...
Na koho bereš tu palicí?
STRÁŽ: Protožes národa parazit,
musím tě do hory zarazit!
(Dva údery palicí.)
VLASÁK: To mám za to, děti, že jsem vám bral naději.
Měl jsem držet zobák raději.
(Dva údery palicí.)
Šanci k polepšení jsem propás,
už jsem zaražen až po pás.
(Dva údery palicí.)
Pane řediteli, hledejte si za mě náhradu,
už jsem zaražen až po bradu.
(Dva údery palicí.)
STRÁŽ: Protože nepřestával hubou mlátit,
musel jsem jeho proslov zkrátit.
Sbohem, děti, že to bylo hezké?
Kam se hrabou Lojzovi Staré pověsti české!